

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Szécsenyi-utca, (csizmadiaszin alatt.)

Hivatalos óra: d. e. 8—11-ig, d. u. 3—5-ig.

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Nyilttéri cikkek garmondsora után 30 kr. fizetendő.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.Helyben és vidékre egész évre 6 frt, — fél évre 3 frt,
— évnegyedre 1 frt 50 kr

Községeknek egész évre előfizetve 5 frt.

Hirdetési díjak:egy 30 négyszög cm. tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja
50 kr. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr.**Főispán-változás.**

Mult hó 27-ikén megjelent hivatalos közlőny a következő legfelsőbb kézirat-szöveget hozta:

„Magyar belügyminiszterem előterjesztése folytán br. Bánffy Dezsőt, Besztercze-Naszód- és Szolnok-Dobokavármegyék főispánját, — Besztercze-Naszódvármegyei főispáni állásában való meghagyása mellett, — Szolnok-Dobokamegyei főispáni állásától — saját kérelmére — fölmentem s helyébe idősb báró Bornemisza Károly országgyűlési képviselőt Szolnok-Dobokavármegye főispánjává kinevezem. — Kelt Budapesten, 1890. február hó 24-én. — Ferencz József, s. k. Gróf Teleki Géza, s. k.”

A koronás fő ezen legfelsőbb intézkedésével megyénkre nézve egy eseményekben gazdag korszaknak olyan felvonása gördült le, mely egyesült Szolnok-Dobokavármegye történetében egykor az első felvirágzás korszaka gyanánt fog feljegyeztetni.

Ha visszatekintünk a 15 év előtti időszakra, midőn br. Bánffy Dezső az ujabbi alkotmányos aera erősbulése kezdetén az egyesült megyék kormányzatát átvette, élénk emlékezetünkben vannak azon kezdetleges állapotok, melyek sok helyen, így megyénkben is, a kulturintézmények minden ágazatában uralkodtak. A nemzet óriási erővel haladt előre kulturtörékvéseinek célpontja felé, s hogy megyénk ilyen, majdnem exponált helyen, küzdve az elemek különféleségeivel, mégis lépést tudott tartani a haladás rögzös pályáján, s hogy akárhányszor minta-kép volt adminisztrációsális dolgok végzésében, azt csak olyan zseniális és előreszámító észnek, fáradságot nem ismerő tetterőnek és olyan erélyes kéznek köszönheti, a milyennel báró Bánffy Dezső a megyét vezetni képes volt.

— Egy magasztos eszme vezette — a rekonstrukciós korszakban át; a törvények szigorú végrehajtása, mely míg egyfelől üdvös kihatással volt a megye közön-ségére, másfelől a törvény szellemére hatott; mert csakis a törvények szigorú végrehajtása eredményezi azt, hogy a mi benne üdvös, általa termékeny talajra jut, a mi pedig selejtes, — megsemmisül.

Ömeltósága által kezdeményezett folytonos reform-törékvések eredményezték azt, hogy habár áldozatok árán is, létrejöttek megyénkben mindazon eszközök, melyek a modern társadalmi és állami életben nélkülözhetetlenek.

A közszolgálatban a slendrián elvetésével pontos ügyvitel, — a gazdaság terén üdvös eredménnyel működő gazdasági egyesület, — a közlekedési téren kitűnő utvonalak és a nemzetközi hálózatba vezető vasutak, — a közoktatási szakban rendezett állami iskolák beállítása, kultur- és pénzintézetek alapítása és ujjaszervezése, melyek kormányzata alatt létrejöttek, — vagy lendületnek indultak, élénk tanubizonyosságai azon előre feltett szándékának, hogy a fejlődés csirájában levő vármegyét virágzásra juttassa.

Hogy mit köszönhet a vármegye báró Bánffy Dezső lankadatlan szorgalma és tehetségének, egy monografikus írónak leendő majd hivatása leírni; mi, a kik szerény szemléltői valánk azon munkásságnak, csak örömmel konstatálhatjuk a minden tekintetben mutatkozó eredményeket.

Sokat köszönhet Deés városa, mely ez előtt 2 évtizeddel világlátott ember előtt egy helység ugyszólva satyrikus elemeiből állott; s ma alapjában a romantikus fekvés és multtal, a modern társadalmi követelményekkel számolni tud és bír.

Tíz éve volt; az udvar Moszkvában időzött s az öreg Muchanint az a kitüntetés érte, hogy a csár kísérdtével együtt az általa adott estélyen megjelent s ott egy óráig időzött.

A hogy az udvar eltávozott, mindenki könynyebben lélegzett, a zene szüntelen játszott, a jókedv tetőpontra volt, mindenki tánczolt, csak a fiatal gróf nem; egy márványoszlophoz dőlve nézte a párokat, szemei lázban égtek, mert tulajdonképen egy szép asszonyt fikszirozott, a ki kézzől-kézre járt. A gróf ebben a helyzetében úgy nézett ki mongol arczkifejezésével, mint egy prédára leselkedő ugrásra kész ragadozó.

A szép asszony Severa Gregorjevna volt, német nő. Karesu, magas termet, finoman alakított nyakát egy sor közép nagyságu gyöngy vette körül; azután jött a fej csodás szép arczezel, két óriási kék szemmel, nevető szájacskával, mely az öreg Athen minden művészt fellelkesítette volna.

Sűrű, sötét haját két ezüst szalag tartá együtt, mely görög módra egy nehéz csomóban lógott le nyakára; a selyemruha lágyan simult a bájos izmokhoz, a ruha ránczai közt tarka élővirágok voltak. Egy szuszra sokat tánczolt, de aztán észre tért s legyezőjét előkeresve, rózsaszínű arczezel, lihegő kebellet sietett a téli-kertbe, hogy a szökőkutak üdítő levegőjétől enyhülést nyerjen.

Alexej gróf elhagyja leshelyét s utánna siet; „ah gróf ur! szólítá meg Severa, ma egész este hiába vártam önre; mint a házigazda fia, legelő-

S midőn a vármegyétől bucsut vesz és távozik oda, hol az eddigi kettős munkásságot megosztva a férfikor követelte kis pihenője is lesz, vagy oda, hol még nagyobb tetterővel az állami adminisztráció egyik főresortját kellend ellátni, a megye közön-sége részéről azon tudat kíséri, hogy 15 évi kormányzata alatt a legjobbra törekedett.

Az új főispán, ki a megye kormányzatát a napokban átveszi, br. Bornemisza Károly egy régi nemesi és főuri család sarja. A főrendiház szervezése előtt mint annak tagja, majd vármegyénk közigazgatási bizottságának munkás tagja, jelenleg a m.-láposi választókerület országgyűlési képviselője, ugys mint megyénkbeli nagybirtokos, a közügyekben tevékeny részt vett. Többoldalú képzettséggel és nagy társadalmi miveltséggel bíró főúr, ki tanulmányait idehaza s a külföldön végezte. Higgadt gondolkodásu, szelid lelkületű egyén sok nemes ambícióval, nagy tetterővel.

Nincsen olyan egyén, ki elmondhatná magáról, hogy mindent elvégezett; megyénkben is még sok tennivaló van, s a magas kormány bölcs belátása, hogy megyei életünk élére olyan férfit állított, ki ismeri viszonyainkat s magában bírja mindazon kellékeket, melyekkel dicső előde nyomdokain haladva, a megyei adminisztráció és társadalmi életbe folyton keringő friss vért tudjon fenntartani.

Szerencse fel!

A szamosvölgyi vasut részvénytársaság igazgatóságának február havi ülése.

1. Báró Bánffy Dezső elnök ömeltósága azon előterjesztésének, hogy a mult ülésben hozott határozatok pontosan végrehajtottak, tudomásul vé-

ször kellett volna hogy megtánczoltasson. „Csak azért? kérdé a gróf, egyébért nem?

Leontjeff asszony vállat vont.

„Beszéljünk valami okosabbat. Ön tud okosan is beszélni, hallottam a multkor, hogy beszélt Turgenjeff felől, annak a vén asszonynak, ... tudja! Igen, az vén asszony, de kegyed...”

„Igen, én fiatal és szép vagyok, ezt mondták már nekem mások is...”

„Tehát én beszéljek okosat? Hát a szerelem okos dolog? Jól van, hallgasson hát meg.”

„Kegyed épen úgy szeret engem, mint én kegyedet, nincs mit tagadni, azt észrevettem én akkor, mikor szemeink először találkoztak.”

Leontjeff asszony eleinte mosolygott inkább a járó-kelők számára, később azonban komoly lett és így szólott: „Az én érzelmeimhez semmi köze; azt hiszi, hogy el tudnám hagyni azt a férfit, kinek mindenemet köszönöm, a ki engem szeret.”

„Igen, szereti az ő módja szerint.”

„Mindenkinek a maga módja szerint szeret; ő egyedüli támaszom, mi volna velem nála nélkül?”

„Nála nélkül?” kérdé a gróf; a fejébe vér tolt, szemei égtek, a kert pálmáival, tarka lampionjaival és üde levegőjével forgott körülötte.

„Ön rosszul van gróf” — mondá Severa.

„Majd elmulik” — válaszolt a gróf.

Ez alatt félrehúzódva a rendőrtanácsos egy tábornokkal — kinek mellén sok érdemrend lógott — élénk beszélgetést folytatott.

„Nos?” — kérdé a tábornok.

A „Szolnok-Doboka” tárczája.

N é l k ü l e.

(Beszély.)

A német főváros legérdekesebb vendégei a Muchanin grófok voltak, s már azon körülmény is, hogy senkivel sem közlekedtek, elegendő volt arra nézve, hogy a közfigyelmet magukra irányítsák.

II. Sándor csár halála után — kinek az öreg gróf bizalmas embere volt — jelentek meg először a fővárosban; élvezték a főváros műkin-cseit, majd újra eltűntek.

A tavál aztán végleg Németországba telepedtek le, a fiatal Konstantinovic gróf a tengerparton egy villát vásárolt; a ház körül hosszu fa-balkon futott végig, melyről gyönyörű parasztszegfűk és tulipánok kacscsingtattak le; a falak örökzöld és vadszőlőtől körülvéve, olyan ház volt, mint a többi tengerparti, mindazonáltal a ki mellette elment és sötét ablakait meglátta, bizonyos rejtélyes dolgot képzelt magának, mintha egy regénynek utolsó felvonása játszódott volna le a házban.

Nikolajevna grófné is e házban lakott, mert tulajdonképen érte s a tengeri levegőért vették meg a házat, de a grófné nemsokára elhalt.

A fiatalabb gróf, ki 32 éves lehetett, halvány, mint a fonnyadozó levél, sötét, bágyadt szemeivel olyan volt, mint a kihalt ház, a melyben lakott.

tele után olvastatott a pénzügyi jelentés, mely szerint az üzemben lévő vonalokról január hó folyamán különféle czimleten befolyt összesen 76,885 frt 16 kr., kiadatott összesen 54,045 frt 25 kr. és átment 22,839 frt 91 kr. pénztári egyenleg február hóra. Ezután üzletigazgató jelentette, hogy a január havi forgalom után bevételét összesen 19,464 frt 69 kr., 1889. évi január hóban volt az összbevétel 17,077 frt 67 kr. s így idei január hóban 2387 frt 2 krral volt több a bevétel.

2. Előadó üzletigazgató előterjesztette Neufeldt Károly és Ernst Gusztáv építési fővállalkozók részére felállított IX. számú kereseti kimutatást, mely szerint fővállalkozókat a folyó évi január hóban eszközölt teljesítményekért 173,906 frt összeg illeti meg, mely összegből az építési fővállalat által a szerződés értelmében 2371 frt a vasutársaság részére refundálandó. Midőn a fenti összeg kiutalását kéri, kéri egyúttal az igazgatóság felhatalmazását, hogy a kereseti összeget 168,000 frtig elsőbbségi részvényekkel és 5906 frt készpénzzel tehesse a fővállalat részére folyóvá. Igazgatóság az előterjesztett IX. sz. kereseti kimutatást jóváhagyta s annak kifizetését utalványozta.

3. Előadó üzletigazgató jelentette, hogy a forgalom, mint azt a múlt év december és folyó év január havi bevételi kimutatások tanúsítják, a megelőző havi eredményekkel szemben jelenképpen apadt. A személyforgalom, mint előrelátható volt, a téli hónapok alatt csökkent és miután a deés-kolozsvári vonalon naponta közlekedő rendes tehervonatok átlag csak 110—120 tonna terheléssel indítanak, takarékosági szempontból czélszerűnek véli a jelenlegi menetrendet megváltoztatni. A tiszta személyvonatoknak indítása, tekintettel a gyenge személyforgalomra, jelenleg tulságos áldozattal jár, mert a személyvonatoknak indítása következtében közlekedtetni szükséges tehervonatok kihasználva nem levének, a személyvonatok közlekedtetésénél mutatkozó több kiadás a teherforgalom által nem pótelhető. A jelenlegi teherforgalom és a tapasztalat szerint májusig, júniusig nagyobb forgalom alig várható s egyes vonatokkal is lebonyolítható, a személyforgalom pedig, tekintettel a téli hónapok alatt tapasztalt gyenge eredményre, a vegyesvonatok közlekedtetése által szenvedni nem fog. Ennek folytán bátorodik javasolni, miszerint folyó évi február 15-től kezdve további intézkedésig, (esetleg május 15-ig) a menetrendnek megváltoztatását indítványba hozni. Ezen, az igazgatóságtól is elfogadott menetrend lapunk hirdetési rovatában a közönség tudomására lett hozva.

4. Előadó üzletigazgató az anyagszerek és leltári tárgyak beszerzésére vonatkozólag jelenti, miszerint a folyó évben szükséges anyagszerek szállítása, valamint a deés-zilahai vonal távirda-

építéséhez szükséges mintegy 2200 drb tölgyfa-oszlop szállítása iránt a szabályszerű pályázati hirdetményt több lapban közreadta. Igazgatóság a bizottság által felvett jegyzőkönyv és rovatos kimutatás alapján határozatilag kimondotta, hogy a távirda tölgyfaoszlopok és egyéb anyagszerek szállítására a bizottság által ajánlott Mogyorósy L. és Stein és Gálócsi Sámuellel az egyezés 3 évre állapíttassék meg, kijelentésével annak, hogy ha utóbbiak időközben meg nem felelő anyagokat szállítanak, tőlük a szállítás megvonassék s más szállítóra ruháztassék. Továbbá talpfák és keményfák szállítása iránt beérkezett ajánlatok előterjesztése után az igazgatóság üzletigazgató és a bizottság ajánlatára elrendelte, hogy a folyó évre szükséges összes talpfák és keményfák helybeli lakos Demeter Bélánál rendeltessenek meg.

5. Deés állomási vendéglő bérbevétele iránt beérkezett pályázatok előterjesztésével igazgatóság az ajánlatokat betekintvén, elhatározta, hogy a Deés állomási vendéglő Pap János kolozsvári lakosnak évi 420 frt bér fizetése mellett 1890. évi április hó 1-től kezdődőleg egymásután következő 3 évre bérbe kiadassék és vele a szerződés a szokásos feltételek mellett megkötessék; egyszersmind elrendeltetett, hogy Csizsár Sámuel jelenlegi bérlő értesíttessék, miszerint a vendéglői helyiséget s az általa használatba birt leltári tárgyakat folyó évi márczius hó végéig számba, át- és visszaadja.

6. Előadó üzletigazgató jelentette, miszerint a vonalszakasz-díjazásnak belforgalomban való alkalmazása tárgyában a kereskedelemügyi miniszter magas leirata megjött, melyre nézve előadó üzletigazgató megjegyzi, hogy miután ő excellentiájához intézett felterjesztésében az indokok felfejtése mellett kifejezésre jutatta, hogy a vonalszakasz-díjazásnak belforgalomban való életbeléptetését a társaság viszonyai között teljesen indokoltnak nem tartja, s midőn ő excellentiája leiratában további utasítást nem ad, kéri a t. igazgatóságot, miszerint további intézkedés mellőzésével ő excellentiája ezen magas leiratát tudomásul venni méltóztassék.

7. Végre az igazgatóság üzletigazgató javaslatára Kirschner Béla kereskedelmi akadémiát jósikerrel végzett ifjút díjtalan üzletgyakornokul felvette s megengedte, hogy nevezett magát a szamosújvári állomáson gyakorolhassa.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést beárta.

xxx.

Deés város képviselőtestületének közgyűlése.

Deés város képviselőtestületének f. év február 19-én tartalmas közgyűlése volt, a mennyi-

ben a tárgysorozat harminczhárom nagyobb és kisebb fontosságú ügyet foglalt magában.

A tanácskozást Ilosvai Jenő tanácsos vezette, miután a polgármester megválasztása fölött támadt vitás kérdés ezideig még nincs ellátva.

A tárgyak közül figyelmet érdemel a hidvám ügye. Eddigi bérlő az öv. Nik Antalné elhalálozván, utódai kérték a bérlet visszavételét. Minthogy szerződés szerint az utódok is kötelesek 3 hónapig a bérletet megtartani, hogy annak lefolyása alatt a hatóságnak ideje legyen újabb intézkedésre, a kérelem ennélfogva el lett utasítva. Ezzel kapcsolatosan tárgyalatott a hidvám új tarifája, melyre nemcsak pénzügyi okokból volt szükség, hanem azért is, mert eddig a városnak felsőbb helyen megerősített vámszabályzata nem volt, s e miatt egyes esetekben nem is lehetett eljárni. Az új tarifa szerint az eddigi haszonbér jövedelem biztosítható lesz, mire nagy szükség is van, ha elgondoljuk, hogy a belső-hid újbóli elkészítése is csak napok kérdése.

Be lett mutatva a közgyűlésnek a felsőbb helyen jóváhagyott vásári helypénz szabályzat, mely szintén némi jövedelmi-szaporulatot lesz hivatva biztosítani. Utasított a tanács a bérlővel a szabályzat életbeléptetése esetére egyezkedni és az egyezséget jóváhagyás végett előterjeszteni.

A város által jövőben szedhető különböző illetékekről szóló tanácsai javaslat kiadatott egy bizottságnak véleményadás végett.

Több apró tárgy elintézése után napirendre került a deési kisegítő takarékpénztár-szövetkezet által egy utcanyitásra felajánlott terület felett kötött egyezés. Ezen ügy szerencsés megoldása lehetővé fogja tenni egy szép, egyenes és csinos épületekkel szegélyezendő utcának még a folyó évben leendő megnyitását. Az utca egy derék polgártársunk érdemének elismeréséül „Mikes-utca” nevet fog viselni.

Kovács Imre polgár-iskolai latinnyelv-tanító azon kérése, hogy fizetése — tekintettel a nehéz viszonyokra — némileg javíttassék, előnyös elintézésben részesült.

Több terület foglaltatván el a város tulajdonából, ezek értéke megállapítva lett.

A gyűlés bezárása előtt Szarvadi Pál képviselő felszólal és utal arra, hogy a városi tisztviselőknek még nyugdíjalapjuk nincsen, mi nemcsak a mai kor humanus czéljaival össze nem egyeztethető, hanem akadály a tehetséges és végzett városi ifjaknak városi szolgálatba lépésénél. Miután elnöklő közigazgatási tanácsos Ilosvai Jenő előadja, hogy a nyugdíjszabályzat már készen van, azon óhajának ad kifejezést a felszólaló a közgyűlés színe előtt, hogy ezen nagy horderevű bírói szabályrendelet minél előbb napirendre tűzessék.

x.

„Eddig semmit sem tudok, de még van egy tromfom.”

„És az? — —

„Alexej Konstantinovics.”

„Alkalmas volna ő arra és kifecsegi a dolgot?”

„Lesz módunk arra, hogy a nyelvét feloldjuk.”

„Severa Georgjevna-val?” kérdé a tábornok. A rendőrtanácsos mélyen meghajtva magát, távozott.

Egy félóra múlva Alexej ujra a márványoszlopnál állott.

„Jó estét gróf ur!” — szólítja meg a tanácsos. „Jó estét!” — volt a válasz. „Hát még mindig csak distanziából imádója Leontjeffné asszonynak, a szép Severának?”

„Barjatin ur — efélét nem szeretek hallani.”

„Láttam a multkor, mikor a Dobrov-féle házból jött Leontjeff, a nihilisták főnökével.”

„Nem volna kegyes gróf ur nekem egy kis szolgálatot tenni?”

„Ha árulóra van szüksége, akkor távozzék még...”

„A világért sem, egyéb a baj.”

„Ugy hát rendelkezésére állok, menjünk írószobámba.”

A társalgás egy félóráig tartott s a rendőrtanácsos e szavakkal vált meg a gróftól:

„Köszönöm, ön saját magának és a hazának nagy szolgálatot tett.”

A vendégek már kezdték távozni s Alexej hálósobájába vonult, lefeküdt, de nem birt aludni.

Tehát a reggeli órákban lesz a meglepetés, gondolá magában és szíve erősen dobogott; nem mintha nihilista lett volna, hanem azért, mert könnyűvérű fiatal ember lévén, csak most jutott eszébe, hogy mit tett.

A klubbot rajta érték és következett a deportáció.

Valjon a szép asszony férje nélkül maradt? Nem. Követte férjét, a mint egy hitves követni szokta.

Tíz év telt el. A tengerparti háznak vendége volt, az öreg Konstantinovics Péter.

A házigazdával s Alexej gróffal kikocsikáztak.

„Mi ujság van a fővárosban?” — kérdé a háziur.

„Tegnap jöttek meg a Leontjeff-féle pör elítéltei” — felelé Péter.

„Ah! Leontjeff Péter és neje?” — kérdé Alexej mohón.

„Igen. Ismered őket?”

„Igen. Tehát még él a szép asszony?”

„Igen, de minő állapotban! Egészen bárgyú lett, toloszéken hordják, folyton nevet és fecseg, senki sem érti.”

Alexej intett a kezével, hogy ne beszéljen.

Este a vacsoránál nem volt jelen Alexej, de mikor Péter szobájába vonult, átment hozzá s helyet foglalva az asztalnál, beszédbe elegyedtek.

„Ugy-e szép volt Severa?”

„Bizonyára szép, de hogy jut ez most eszedbe Alexej?”

„Válaszolj!”

A gróf hallgatott, iszonyu láz fogta el, teste remegett, feje szédült.

„Mi bajod Alexi?”

„Nincs semmi bajom, csak azt akarom mondani, hogy én árultam el őket.”

„Mit beszélsz, te nihilista-áruló voltál,” — kérdé Péter, — „ah tudom, te áruló voltál a szép Severáért.”

„Fájdalom, igen;” — válaszolá a gróf s a székről lebukott. Szélhűdés érte, az orvos azt mondta, hogy tekintettel fiatal korára, tán még segíthet a bajon.

Midőn egy kis javulás kezdett beállani, Péter elbucszott a háztól, a gróf pedig fejét párnák közé rejtve, zokogott; élete titkát magával vitte Péter.

Valjon őt nem fogja hasonló sors várni, mint Severa Gregorjevna? Németből: V.

Könyvismertetés.

„Teremtsünk igazán magyar műpart!”

Irtá Huszka József.

Mintegy 50 drb magyar stílusú tárgy rajzával, köztük faragott székely kapuk, kályhacserepek, szűr- és suba diszek és egyéb nép- és uri himzések. Ára 60 kr. Nyomatta és kiadja a Jókai-nyomdárészvénytársulat könyvnyomdája Sepsiszentgyörgyön.

A Székelyföld egyik lelkes városában, Sepsiszentgyörgyön, csak most jelent meg a fentemlített mű. Szerzője az ottani ipariskola jeles tanítója, kinek egyénisége nálunk sem ismeretlen,

VEGYESEK.

— **Közmunkaügy.** Kereskedelmi m. kir. miniszter ur jóváhagyta a törvényhatósági bizottság azon határozatát, melylyel a folyó évi közmunkaváltásdíjakat egy kétfogatu fuvarnapszám után 1 frt 80 krban, egy kézi napszám után 40 krban állapította meg, s melyel az összes közmunkatartozás kötelező megváltását mondotta ki.

— **Országos vásár.** A lefolyt, ugynevezett bőjti vásárunk, valósággal bőjtösen folyt le mind a látogatás, mind az árucikk elárusítását illetőleg. A látogatás oly csekély volt, hogy akárhány hetivásár népeiségre nézve azon túl tesz. Befolyt erre főleg a városunkban az állatok közt szorványosan mutatkozó járvány következtében a vásár meg-nem tartása felől szállongó hírek. — Azonban, hogy mindennek dacára a helybeli marháknak a baromvásárból lett kizárása mellett is 1892 drb lett megvásárolva, mutatja azt, hogy a már régóta pangó kereslet a barompiacson élénkülni kezd. A fennirt összegben volt: ökör 562 drb, tehén 100 drb, borju 160 drb, sertés 66 drb és 16 4 drb. Ökörnek párja 120—360 frtig, tehén drbja 18—50 frtig, borju drbja 8—28 frtig. Az iparcikkek eladásánál csaknem semmi kereslet sem mutatkozott, áruhelyeik közt idegeket alig lehetett látni.

— **Előleges értesítés.** Folyó év márczius hó 15-én Deésen, az „Angolhoz” címzett szálloda táncstermében, zártkörű kör estély fog tartatni. A bizottság több ily estélyt óhajt rendezni, melyeknek tiszta jövedelmét a kevésbbé pártolt s előlegesen megnevezett közhasznú egyletek segélyezésére ajánlja fel. Az első, melyre a meghívók szétküldés alatt állanak, a zeneosztály segélyezésére lett felajánlva. A bizottság nevében: Dr. Bónis Árpád és Budai Elek.

— **Időjárásunk.** Már tavaszeli havába léptünk, de azért a tél mintegy újabb készülötet tesz, hogy még kelletlen továbbra is nyakunkon üljön. Ugyanis eltekintve attól, hogy e hét első napjaiban uralkodott hideg csaknem tul tett erős fagyával e tél legzordonabb napjain is, midőn huszonkét foku hidegtől diddregtünk, a beköszöntött tavaszeli-hó felvirradásával beállott havazással csak gyarapítja a földnek fagytól kerges hótakaróját.

— **A vármegyei tiszti nyugdíj-kezelő bizottság** özv. Komán Sándornénak, mint néhai Komán Sándor volt vármegyei nyugdíjazott irodaszolga nejének, állandó ellátás — és Ernst Károly volt „Rudolf-kórházi” ápolónak végkielégítés iránti folyamodványaik elintézése végett, f. évi márczius hó 15-ik napján délelőtt 11 órakor ülést tart.

— **Felhívás.** A bethlen-vidéki Emke választmánya felszólítja azon tagokat, kik tagsági díjakkal hátrálékban vannak, hogy tartozásaikat 1890. ápril 27-én tartandó közgyűlésig annál is inkább fizessék be a kör pénztárába, mert — tekintve a felgyűlt hátrálék nagy összegét — választmányunk kénytelen lesz törvényes uton az illetőktől behajtani. A bethlenvidéki Emke választmányának 1890. február 26-án tartott gyűléséből. Gróf Bethlen Pál, elnök. Biró Gyula, pénztáros. Ifj. Rácz László, jegyző.

— **A szamosújvári méhészkör** február 22-én este 6 órakor tartotta meg első méhésztélyét a városház tanácstermében, melyen a tagokon kívül a méhészet iránt érdeklődő szépszámú közönség és a helybeli gör. kath. tanítóképezde növendékei tanárak vezetése mellett jelen voltak. Az estélyt Kovrig Simon elnök nyitotta meg, csinos bevezetésében vázolván a méhésztélyek célját. Ezután dr. Mártonfi Lajos gimn. tanár — kit a méhésztély rendezésére kiküldött bizottság erre előlegesen felkért — a méhek természetrajzát ismertette kitűnő szakképzettséggel. Végre a méhészet gyakorlati részéből Páll Kristóf értekezett a méhes felállításáról; a különféle méh-lakokat u. m.: ingatlan-, ingó-szerkezetű, valamint az átmeneti kaptárokat bemutatván, azok kezelését ismertette. Mindkét előadás szépen sikerült, mi kitűnik abból, hogy olyanoknak is figyelmét nagyon lekötötte, kiknek a méhésztéről fogalmuk sem volt. Szamosújvár városában, hol ezelőtt alig egy-két egyén foglalkozott méhészetel, annyira megkedveltetett az — különösen a notabilitások által — hogy biztosan remélhető, miszerint a méhészetet, — mely oly kellemes, élvezetnyújtó és sokat jövedelmező foglalkozás, — kedvtelésből is fogják gyakorolni. A két utóbbi estélyt többen érdeklél várják.

— **Beküldetett.** Fehér selyemkelméket 60 krtól 11 frt 45 krig méterenkint, sima és mintázott (körülbelül 150 különböző minőségben) szétküld ruha vagy darabonkint, vám- és portómentesen G. Henneberg gyári raktára (cs. és kir. udv. szállító) Zürich. Minták azonnal. Egy levél portója 10 kr.

— **Gyászhir.** „Liptó-szent-miklósi és óvári Pongrácz Boldizsár mint férj és leánya Ersei; onodi Veres Márton, felőri ev. ref. lelkész és neje miskei-rétyi Szabó Klára, mint szülők; Veres Imre vármegyei aljegyző, neje sepsi-szent-györgyi Mórincz Juliska és gyermekeik; dr. Veres Samu rimaszombati főgimnáziumi tanár és neje sáropataki Süteő Mariska, mint testvérek és sógor-nők; liptó-szent-miklósi és óvári Pongrácz Krisztina özv. Körösi Jánosné és gyermekei, liptó-szent-miklósi Pongrácz Klára és férje szászaknai Válya Ferencz, mint sógor-nők és sógor;

mint a ki ezelőtt egy néhány évvel a deési polg. iskolában mint rajztanító s lelkes hazafi érdemelte ki azon elismerést, melynek általános kifejezése mellett távozott el körünkől jelenlegi állomására. A szerző ezen nagy és alapos tanulmányt bizonyító művében a valódi magyar szellemtől áthatott nemzeti kultúra egyik nagyfontosságú kérdésével, a magyar stíllel, a műipari és építészeti magyar stíl megteremtésének messze kiható kérdésével foglalkozik. A magyar nemzet multja és ezredéves multja folyományának, a magyar geniusznak ornamentális tündöklő erejét kívánja e röpirat a hazai műipar és a hazai építészet sarkalatos ismérveként szerepeltetni a jövőben. Azt hisszük, eltalálta a szerző a hangot, minden igaz magyar szíve hangját, midőn az eddigi külföldet majmoló kozmopolitasság helyett végre a nemzetinek érvényesítését sürgeti. Költészet, tudomány, részben a nagy művészetek is már rég megtértek az őforráshoz, a néphez. Hát csak az iparművészet s vele a műépítészet maradjon nálunk idegen virág? Hát nem értené meg Magyarország e röpiratnak a magyar geniusz historiai fejtegetésével és a magyar diszitő művészet rövid ismertetésével támogatott felkiáltását, hogy „teremtsünk igazi magyar műipart”? Elég volt már az idegenből! Becsüljük már meg magunkat is és szeressünk érvényt a nemzetnek! A sajtó, e százszemű és százkezű nagyhatalom, mely hivatva van előkészíteni egy új, igazi nemzeti korszakot, felkarolván a magyar ornamentika ügyét, óriási lökést adhat a mindinkább életsükségként jelentkező valódi nemzeti kultúrának. Az új korszak egyik el-

odázhatlan teendője a magyar stílnak érvényre emelése. A mult századok hazai és a magyar népmi diszitő művésze, nemzetünk kincse nagyrésztben összegyűjtve: kiadatlan, ismeretlen. Ennek kiadását, közkinccsé tételét sürgeti Huszka József „Teremtsünk igazi magyar műipart” röpiratában. A nagy horderejű közérdekű kérdés mindenkifelett, de hazai műtörténetünk és ornamentikánk fáradhatlan kutatójának, a „Magyar diszitő stíly” című művéből már eddig is előnyösen ismert szerzőnek irodalmi működése is megérdemli a közönség támogatását, ki rövid, de tartalomdús röpiratában befejezőleg írja, hogy: „Folytattam a kutatást, az anyaggyűjtést nagy-növű közoktatásügyi miniszterünk, a boldogult Trefort anyagi támogatásával. Az ország majd minden vidékéről halmoztam össze a becses anyagot, kivált azalatt a három év alatt, míg a kultuszminiszterium által e célból a tanítástól is felmentetve, minden időmet a magyar stílnak szentelhettem.” A mi a kész mű kiadását illeti, a szerző a nézetben van, hogy a nagy kiadásnak nyomdaköltsége kétszáz színes lapjával — tapasztalata szerint — 25—30 ezer forint lenne. Ily tetemes költséggel előállított munkának az árát is szép összegben lennének kénytelenek megállapítani, hogy legalább a kiadás bizonyos százalékát behozza. Ilyen drága munka, bármennyire diszére válnék is hazai könyvnyomdászatunknak s bármennyire hasznát venné is a tudomány és művészet egyaránt: drágaságánál fogva nagy elterjedésnek sohasem örvendene. Pedig a magyar stíl kézikönyvének el kell terjedni! Ajánljuk a közönség figyelmébe!

végül békés-gyulai Placsintár Ödön és neje galgói Rácz Laura, mint páratlanul szeretett és szerető rokon, barát és barátnő, keblük legmélyebb fájdalommal tudatják, hogy liptó-szent-miklósi és óvári Pongrácz Boldizsárné, onodi Veres Erzsébet folyó hó 27-én éjjeli 1/2 órakor, életkorának 36-ik, zavartalan házasságának 19-ik évében, tüdő-gümőkórban meghalt. Eltűnt örökre a forrón szerető hitvestárs, többé nem létezik a rajongó szeretetet táplált igaz édes anya, nem dobban többé a szív, mely végtelen szeretettel fűződött szülők, testvérek és rokonokhoz, végső isten hozzádot mondott a legőszintébb barátnő! A kedves halott hült tetemei f. évi márczius 1-ső napján d. e. 10 órakor fog-nak az ev. ref. egyház szertartása szerint tartandó rövid ima után nagy-király-utcai lakásáról Kuduba, a családi sirboltba elszállíttatni, mely végtisztességre rokonok, barátok és ismerősök meghivatnak. Legyen nyugalma csendes, emléke áldott! Deés, 1890. febr. 27.

— **Kettős csapás.** Veres Imre megyei aljegyzőt kettős csapás érte. Folyó hó 27-én halt el nővére és másnap fiacskája. A derék tisztviselő bánatát enyhítse az igazi részvét, mellyel barátai és ismerősei kísérik.

— **Követésre méltó példa!** Kolozsvárt közelebből halt meg dr. Hincz György, a közügynek mind a szellemi, mind az anyagi téren hű munkása. E halálesetet ezek mellett főlemlítjük azért is, mert rokonai, barátai és tisztelői elhunytá alkalmával a halotti-koszoru megváltása címén 160 frtot tettek össze, mely a kolozsvári ágost. evang. iskolának dr. Hincz György nevét viselő alapítványképpen fog kezelteni. Vajha e nemes példa a halotti-koszoruk tékozló vásárlása helyett találna követésre! — Igénytelen lapunk is a mult év halottak ünnepe alkalmával ezen óhajtnak adott volt kifejezést.

— **Csáki Albin gróf** közoktatási miniszter egy a kisedővókra vonatkozó törvényjavaslatot dolgoztatott ki s adott be az országgyűléshez törvényre való emelés végett. Ezután Magyarország minden községében lesz kisedővó. A hol a közönség társadalmi uton nem győzi, felállítja a község, a hol ez sem, ott az állam, de lesz mindenütt. És minden óvódában lesz egy magyar óvónő, ki a gyermekeket már a legzsengőbb korban tanítja hazánk édes nyelvére, úgy, hogy mire a népiskolákba jutnak, a hazafias tanítók már magyarul oktathatják őket és mire a népiskolákból kilépnek, mindegyikük jól fog tudni magyarul. E törvényjavaslatnak másik nevezetes pontja még az, mely az óvók látogatásának kényszerét mondja ki azon gyermekekre nézve, kik kellő gyámkodásban nem részesülnek. Ha egy ily javaslat törvényre emelkedik, ha az óvónők, a népiskola tanítói köteleességeket pontosan teljesítik és a tanfelügyelők a törvény végrehajtását komolyan veszik, akkor e törvény létrejötté után nemcsak a városok, hanem a falvak is fognak magyarosodni és a hazai nyelv elterjedése egy-két évtized alatt nagy eredményeket fog felmutatni.

— **Kereskedelmi érdekeink ügyében** Budapestén „Magyar Lloyd” cím alatt egy élénk s gondosan szerkesztett magyar hetilap indult meg, melyre midőn az illető közönség figyelmét felhívjuk, tudatjuk, hogy évi előfizetési ára csak 2 frt. — Ezen lap egyik közelebbi számában írja, hogy: „már egykor nevezetes háziiparunk volt; asszonyaink házilag állították elő a szükséges vászonneműt és fehér szövött árukat, de ez lejárt magát, mulóban van. Az 1885-ik évi országos kiállítás jelzi a szövőipar újabb felvirágzását, ez már csak inkább Erdélyre szorítkozik és mint előkelő divat, külföldre is megnyeri a kivitelt. Általában mindkorunkig, de különösen 1885—87 közt nagy szerepet játszott az erdélyi varrottas az európai divatban. Nem gondolná a laikus, hogy ily apróságok mennyire fokozzák a kivitelt és mennyivel kedvezőbbé teszik reánk nézve a kereskedelem számáranyát.”

Apró hírek. Andrassy koporsóját a gyász megható és nagyszerű nyilvánulása kísérte a terebi templom kriptájába. A király, a királyné, az uralkodóház tagjai, külföldi uralkodók, hatalmas miniszterek, a törvényhozás, az egész ország. — **Erzsébet királyné,** mint egykor Deák ravatalánál, megjelent most is Andrassy koporsójánál, és megkoszorúta. Mikor a ravatalnál leróta a kegyelet adóját, látogatást tett gróf Andrassy Gyula özvegyénél. — **A honossági törvény meg-**

változtatására vonatkozó előterjesztést a kormány valószínűleg benyújtja már a legközelebbi napokban. — **Baross Gábor** kereskedelmi miniszter elkészült javaslatával, a melylyel a vasárnapi munkaszünet iránt megindult mozgalom sikeres megoldása remélhető. — **A tanítói nyugdíjtörvény** revíziójához foly már az adatgyűjtés. A miniszter elrendelte, hogy irassék össze pontosan: minden rendszeresített tanítói állomással mennyi javadalom jár s milyen családi viszonyok közt élnek az egyes tanítók. — **Az alsó-csallóközi községeknek** a Kis-Duna mentén fekvő nagy részében az inség megint kitört. — **Oroszország** felszólította a bolgár kormányt a szófiai német konzul utját, hogy fizesse meg neki a megszállási költségeket. Ez összeg 3.600.000 rubel, tehát jókora összeg. — **Panicza** összeesküvése alkalmából az orosz sajtó a legsötétebb színekkel festette a bulgáriai állapotokat, melyek a bolgárokat kétségbeesésre ragadják. Jósolják, hogy az összeesküvések ismétlődni fognak. — **A török porta** még mindig adós Oroszországnak a hadi kárpótlásokkal. Ha az orosz kormány meg van elégedve a dolgok folyásával Konstantinápolyban, akkor hallgat; ha oka van panasznak, akkor előáll követeléssel. — **A Vilmos** német császár kezdeményezésére összeülő nemzetközi konferencia, egy hír szerint május 15-én nyílik meg Berlinben. — **Napról-napra várják** Párisban, hogy a két évre elítélt fiatal orléansi herceget mikor bocsátják szabadon. De ez még késik. — **Angliában** komolyan felmerült az eszme, hogy valami gyakorlati organizációt kellene létesíteni, mely szemmel tartaná az orosz kormány magaviseletét a saját alattvalói iránt, vagyis némileg Európa ellenőrzése alá helyezné Oroszországot. — **A biharmegyei Tötös községhen** agyonlőtt Ince Ferencz állami végrehajtót Nagyváradra szállították és ott temették el. A szerencsétlen embernek sok ellensége volt, mert nagyon szigorúan bánt mindenkiel. — **A kholera** Ázsiából mind jobban közeledik Európa felé. Mezopotámiában már kidühöngte magát és most Persiában pusztít. A szentpétervári hivatalos lap is kijelentette a közelebbi napokban, hogy a járvány már közel jutott az orosz határhoz. — **A német birodalmi gyűlés** képviselőinek választásánál Bismarck is gyakorolta szavazati jogát Berlinben. — **Amerikában** a panamai földszoros, Görögországban a korinthis földszoros átmetszése hajózható csatornával, ugyanegy sorsra jutott. Megakadt a dolog, mert kifogyott a pénz. — **A képviselőház** február 24-iki ülésében megindult bizalmi vitával s annak zajos jeleneteivel foglalkoznak lapjaink.

Szerkesztői izenet. M. S. urnak Bpt. A lendületes ballada oly terjedelmes, hogy egy vidéki hetilapban, melynek nagyrészt a helyi kérdések foglalják el, csak 4—5 számban közölhető, ez pedig, ha az olvasóra nézve érdekességéből von le, a szerzőre se lenne előnyös: ez okból kérünk rövidebb műveiből.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:
KOVÁCS SAMU.

Hirdetések.

Eladó széna

Sajó-Kereszturon gr. Bethlen Béla udvarában 120 szekér széna van eladó.

Értekezhetni Sajó-Kereszturon Kovács Sándor gazdatisztel.

(53)3—3

Szamosujvári járás főszolgabírája.

Sz. 1274—1890.

(55)2—3

Pályázati hirdetmény.

Szolnok-Dobokavármegye szamosujvári járásában lévő magyar-derzsei körjegyzői keretben megürült körjegyző-segédi állásra ezennel pályázatot nyitok. Felhívom mindazokat, kik ezen 150 frt fizetés és 50 frt lakbérilletménnyel összekötött állást elnyerni óhajtják, hogy honosságuk, nyelvbéli ismeretük és eddigi szolgálatukról nyert bizonylatokkal felszerelt folyamodványukat alólírt-hoz a folyó évi március hó 12-ik napjának d. e. 11 órájáig annál bizonyosabban adják be, mivel a később érkezettek figyelembe vétetni nem fognak.

Szamosujvart, 1890. február 15-én.

Nagy Lajos, főszolgabíró.

Sz. 5581—1889. polg.

(56)2—3

Hirdetmény. Pap Sándor kápolnok-monostori birtokosnak a kápolnok-monostori összes birtokosság ellen, a kápolnok-monostori határtagosításának megengedéseért benyújtott kérelmére a tagosítás megengedhetőségi feltételeinek kinyomozására tárgyalási határnapul kitűztetik 1890-ik év március hó 26. napjának d. e. 9 órája Kápolnok-Monostoron a helyszínére. Hova leendő megjelenés végett összes érdekelték azon értesítéssel idéztetnek, hogy a kérés illető példánya kitett határnapig a községi előjárásnál megtekinthető. — A deési kir. törvényszéknek 1889. december 24-én tartott üléséből. Bárány, h. elnök. Szálka, jegyző.

Sz. 168—1890.

(61)1—2

Árlejtési hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter urnak 53,883—88. szám alatt kibocsátott tűzrendészeti kormányrendelete értelmében a tűzoltói eszközök elhelyezése végett a nagyobb községekben és pedig: Kaczkó, Kozárvár, Szelecske, Szász-Nyires, Mikeháza, Szinye, Kis-Somkut, Csatán, Oláh-Bogáta, Kolostor-Vaad, Alór, Alsó-Kosály, Felső-Kosály, Zápróc, Szováros, Pecsétszeg, Hollómező, Bálványos-Váralja, Szent-Margita, Emberrő, Négerfalva, Cs.-Györgyfalva, Gáncs és Bacza községekben szertárak lévén építendő, ezen tölgyfaalapzatra deszkafallal és zsendelyfedéllel ellátandó épületek felépítése árlejtés útján fog kiadatni, minek határnapjául folyó év március hó 17-ik napjának d. e. 9 órája tűzetik ki alólírt irodájában megtartandólag. A részletes árlejtési feltételeket, úgy a tervrajzot és költségvetést vállalkozni akarók a hivatalos órák alatt alólírtotnál megtekinthetik.

A deési járás főszolgabírájától.
Deésen, 1890. év február hó 20.

Vékony Ferencz,
főszolgabíró.

Szamosvölgyi vasút üzemigazgatósága.

1117. szám.

(62)1—2

Hirdetmény.

A raktározó kézbesíthetlen javak, nevezetesen:

1. 1 láda eczetsav	80 klgr.
2. 4 üres hordó	79 „
3. 2 láda ruha	52 „
4. 1 koffer ruha	21 „
5. 2 colli ruha	81 „
6. 1 láda likör	52 „
7. 1 láda vasárú	26 „
8. 1 colli ágybetét	39 „
9. 1 colli fourmir	275 „
10. 1 láda szegek	93 „

az üzletszabályzat 61. §-a értelmében folyó év március hó 12-én délután 3 órakor Deés állomás raktárában nyilvánosan el fognak árvereztetni.

Deés, 1890. február hó 20.

A szamosvölgyi vasút
üzemigazgatósága.

Fontos mindenkinek

a fogak pen fentartása, mit legbiztosabban a jó szájviz és fogpor vagy fog-pásztá használatával lehetni el.

Dr. Gust készítményei a száj és fogak ápolására, felülmúlnak hatásban minden eddig a kereskedelembe megjelent e fajta készítményeket, mert az eddig e célra használt legjobb anyagokon kívül még új, kimagaslólag antiszeptikus, t. i. revesedés elleni szereket tartalmaznak, melyek a legújabb vizsgálatok és tapasztalatok szerint alkalmasak a fogak megbetegülésének elejét venni s odvas fogaknál a betegség továbbterjedését megakadályozni.

Említtet készítmények egyszersmind tisztítólag, erősítőleg, fenntartólag és kellemesen üdítőleg hatnak a szájürege szerveire, s a beteg fogaknál és gyuladt foghúsnál gyakori rossz büzt és izt megszüntetik.

E szájviz szabályos használata némely nyakbetegség ellen is óv.

Egy palack szájviz, 50 kr. és 1 frtjával, elegendő több hétre.

1 doboz fogpor 25 kr. és 50 kr.

1 adag fogpásztá 40 kr.

Fő szétküldőhely: **Stenner Frigyes** gyógyszer-tára az arany-oroszlanhoz, Brassóban; kapható **Deésen Róth Pál, Szamosujvart Placsin-tár** David gyógyszer-tárában és a legtöbb gyógyszer és illatszerek-kereskedésben.

Nyomatott Demeter és Kiss gyorssajtóján Deésen.

Eladó birtok.

Felső-Pusztá-Egresen (Szolnok-Dobokamegye) 1900 kath. hold birtok, fele részben szántó, kaszáló és legelővel, belső-ség-, külső gazdasági épületekkel, 2 egykővű lisztelő malommal eladó.

A birtok erdősége a rettegi vasúti állomástól egy pár órai járásra fekszik.

Értekezhetni személyesen, vagy postai uton alulírottal Hadadon (Szilágymegye), vagy Szántó Alberttel Galacson (Besztercze-Naszódmege. Posta: Szeretfalva). Hadadon, 1890. február 20-án.

(63)1—6

Szántó Károly.

Besztercze-Naszódvármegye főispánja.

Sz. 3225 -1890. főisp.

(64)1—1

Pályázati hirdetmény.

Besztercze-Naszódvármegyében a vármegyei főszámvevői állás a volt főszámvevőnek más állásra történt megválasztatása folytán üresedésbe jöven, felhívom mindazokat, kik ezen főispáni kinevezéstől függő, évi 900 frt fizetés és 200 frt lakbérilletménnyel javadalmazott állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883 évi I. t.-cz. 1. és 17. §. értelmében felszerelt folyamodványukat hozzám 1890. évi március hó 25-ig adják be.

Besztercze, 1890. február 2.

Br. Bánffy, s. k.
főispán.

363. sz. 1890. v. gy.

2—3(57)

Hirdetmény.

Alólírott vasgyári hivatal ezennel köz-hírré teszi, hogy ez év folyamán 20—30 vagon (2000—3000 métermázsza) ócskavasat hajlandó vásárolni, oly feltétel mellett, hogy az ócska öntöttvas a rojaidai, — az ócska kovácsvas pedig akabolapolyánai vasgyárhoz szállítandó lenne.

Mindazon vállalkozók, kik e szállítást elvállalni akarják, szíveskedjenek írásbeli ajánlataikat — melyekbe következő pontok felvéve legyenek — alólírt vasgyári hivatalhoz folyó év március 9-én délelőtti 12 órára beküldeni.

A szállítandó I. osztályu ócska öntöttvas (gépkatrészek és 40 kg-on alóli darabok) mennyisége és ára 100 kgként helyt, Rójahidán;

II. osztályu ócska öntöttvas (kályhalkatrészek, lemezek, stb.) mennyisége és ára 100 kg-ként helyt, Rójahidán;

III. osztályu ócska kovácsvas (hulladékvas lemez nélkül) mennyisége és ára 100 kg-ként helyt, Kabolapolyána.

A szállítás pontos teljesítésére mily biztosítékot nyújt.

Kikötetik azonban, hogy az ócska kovácsvas mennyisége csak $\frac{1}{3}$ -dát, legfeljebb $\frac{1}{2}$ -ét az összes ócskavasnak teheti, s hogy továbbá az egész mennyiség fele még folyó év június hó végéig, a másik fele pedig f. év október hó végéig szállítandó lenne.

A beérkező legkedvezőbb ajánlatot azonnal elfogadjuk.

M. kir. vasgyári hivatal

Kabolapolyána, 1890. február hó 12.

Schubert Ede.

Lakás-hirdetés.

A deés-aknai utban lévő házamban levő lakások Szent-György naptól kezdődőleg kiadók. — Értekezhetni alólírttal.

Deés, 1890. február 26-ikán.

(65)1—3

Roth Pál.